малкиятъ Хансъ, за нищо на свѣта не би ~~[illegible]~~ постъпилъ неприятелски; и той се затекълъ за шапката си и се потътрилъ съ голѣмия ~~съ~~ чувалъ на ~~р~~ гърбъ ~~плещи~~.

„Деньтъ бѣше много горещъ, а пътятъ ужасно прашенъ и преди Хансъ да стигне шестия километро показатель, той бѣше тъй изморенъ, щото бѣ принуденъ да седне и да си почине. Както и да е, но той вървѣлъ смѣло и най-сетнѣ стигналъ на пазаря. Следъ като почакалъ малко, той продалъ ~~чувалъ~~ брашното на добра цѣна и веднага се върналъ у дома си, ~~защото се боеше~~ боейки се, че, ако закъснѣе, може да срѣ- ~~щне прѣди~~ го срѣщнатъ разбойници.

— Деньтъ бѣ днесъ труденъ, си казалъ Хансъ, на лягане, но доволенъ съмъ поне, че ~~азъ~~ не отказахъ на Мелничаря, тъй като той ми е най-добрия приятель, и при това той ще ми даде количката си.

„Рано на другия день Мелничарьтъ дошелъ ~~де~~ да си земе паритѣ за брашното, но малкиятъ Хансъ бѣше тъй уморенъ, щото се излежаваше още.

— Честна дума, казалъ Мелничарьтъ, ти си много мързеливъ. И наистина, земайки предъ видъ, че ~~азъ~~ азъ ще ти дамъ количката си, мисля, че ти би ~~можалъ~~ можалъ и да работишъ по-усърдно. Мързельтъ е голѣмъ грѣхъ. И разбира се, че не ми ~~харесва~~ е приятно ~~когато~~ ~~да е съ~~ никой отъ приятелитѣ ми да е мързеливъ или ~~непо[illegible]~~ нехаенъ. Ти не ми се сърди ~~дѣто~~ че ти говоря откровено. Разби-